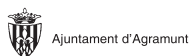

ACTIVITAT REALITZADA AMB LA COL-LABORACIÓ DE

HORARI D'HIVERN
Del 21 de setembre al 20 de juny

de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabtes, d'11 h a 14 h de 17 h a 19 h
diumenges, d'11 h a 14 h

HORARI D'ESTIU
Del 21 de juny a l'11 de setembre

De dimarts a divendres de 10h a 13h i de 17h a 19h
Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h
Diumenges d'11h a 14h

DIES DE TANCAMENT
1 i 6 de gener, 22 i 24 d'abril, 1 de maig, 24 de juny i 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART
Informació i subscripcions / Telèfon 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Reserva anticipada. Telèfon i fax 973 39 09 04

PATROCINA

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL LLEIDA

Tel | Fax: 973 39 09 04
A/e: info@espai.guinovart.es

AGGTELEK

Coses que volem fer
(però que mai farem)

Cicle **Impossibilitats**,
supervivències extremes en art
impossibilitats.wordpress.com

19 juny | 14 agost 2011
Agramunt (Lleida)

AGGTELEK

Coses que volem fer (però que mai farem)

“Cuestionémoslo todo, pero no perdamos el sentido del humor. La vida no es un asunto sumamente serio, sino una tragicomedia. Somos a la vez actor y obra.”

Henry Miller

Reflexiones sobre la muerte de Mishima y sobre el caso Maurizio

Aggtelek és una parella artística formada per Xandro Vallès i Gema Perales que viu a cavall de les ciutats de Barcelona i Brussel·les. Per apropar-nos als processos actius i creatius d'Aggtelek, és necessari oblidar-nos de prejudicis existents i endinsar-nos en la contaminació de les seves pròpies idees, en una tempesta de conceptes a mig camí entre la destrucció, la rialla, l'explosió de conceptes amb els quals i mitjançant múltiples registres de representació —la revisió del collage, el vídeo, l'escultura, els actes performàntics o la ciència-ficció— obtenen la seva màxima expressió. Uns processos temerosos, hiperproductius, flexibles i lliures que interactuen de manera voluntària i intuïtiva a la recerca extrema de l'explosió violenta.

Fidels a les successions que determinen el seu treball, presenten per a l'ocasió una proposta de propostes, un assortiment d'idees enlluernades que es poden entendre com un testimoni de les seves il·lusions i dels fracassos d'allò que els agradaria fer però que, per un motiu o un altre, mai no han realitzat. D'aquesta manera, «**Coses que volem fer (però que mai farem)**» recupera anotacions, maquetes, idees perdudes i oblidades a l'estudi que mai no es presentaran en cap exposició; més aviat volen expressar d'aquesta manera la seva existència en potència, independentment de l'assoliment del somni, la frustració o el fracàs de les diferents propostes. Un exercici visual, d'un característic concepte matèric i d'una rellevància inexistent que es nodreix sota una actitud com a punt de partida: el desvergonyiment de burlar-se d'un *dickfart* —un fanfarró, un cregut que no compta amb el respecte que creu que té i, per tant, no és pres seriosament pels seus col·legues— que proposa amb aires de grandesa projectes a gran escala que mai no es realitzaran per qüestions econòmiques o, simplement, per la impossibilitat de dur-les a terme.

D'aquesta manera, «**Coses que volem fer (però que mai farem)**» inclou una instal·lació dividida en cinc peces o blocs de treball que desenvolupen d'una manera directa diferents propostes impossibles o mai tingudes en compte —com a temàtica que articula el cicle— on diferents actituds s'adopten com a dispositiu per generar relacions entre persones i l'objecte estètic com un sistema narratiu en procés. Així, doncs, el primer bloc ens mostra un projecte d'exposició a la galeria Soledad Lorenzo de Madrid que mai no es va portar a terme; un segon bloc presenta un *speech* en què s'expliquen les diferents propostes per a l'exposició que finalment han estat rebutjades; un tercer bloc ens apropa la paròdia sobre l'aspecte impossible de l'acció de pintar; un quart bloc de disbarats i altres capricis, i, finalment, una anàlisi sobre l'avorriment i el no-treball.

Jordi Antas

AGGTELEK

Cosas que queremos hacer (pero que nunca haremos)

“Cuestionémoslo todo, pero no perdamos el sentido del humor. La vida no es un asunto sumamente serio, sino una tragicomedia. Somos a la vez actor y obra.”

Henry Miller

Reflexiones sobre la muerte de Mishima y sobre el caso Maurizio

Aggtelek es una pareja artística formada por Xandro Vallès y Gema Perales que vive a caballo de las ciudades de Barcelona y Bruselas. Para acercarnos a los procesos activos y creativos de Aggtelek, es necesario olvidarnos de prejuicios existentes y adentrarnos en la contaminación de sus propias ideas, en una tormenta de conceptos a medio camino entre la destrucción, la risa, la explosión de conceptos con los que y mediante múltiples registros de representación —la revisión del collage, el vídeo, la escultura, los actos performánticos o la ciencia ficción— obtienen su máxima expresión. Unos procesos temerosos, hiperproductivos, flexibles y libres que interactúan de modo voluntario e intuitivo en busca extrema de la explosión violenta.

*Fieles a las sucesiones que determinan su trabajo, presentan para la ocasión una propuesta de propuestas, un surtido de ideas deslumbrantes que se pueden entender como un testimonio de sus ilusiones y de los fracasos de lo que les gustaría hacer pero que, por un motivo u otro, nunca han realizado. De este modo, «**Cosas que queremos hacer (pero que nunca haremos)**» recupera anotaciones, maquetas, ideas perdidas y olvidadas en el estudio que jamás se presentarán en ninguna exposición; más bien quieren expresar de este modo su existencia en potencia, independientemente del logro del sueño, la frustración o el fracaso de las diferentes propuestas. Un ejercicio visual, de un característico concepto matérico y de una relevancia inexistente que se nutre bajo una actitud como punto de partida: la desvergüenza de burlarse de un *dickfart* —un fanfarrón, un creído que no cuenta con el respeto que cree que tiene y, por tanto, no es tomado seriamente por sus colegas— que propone con aires de grandeza proyectos a gran escala que nunca se realizarán por cuestiones económicas o, simplemente, por la imposibilidad de llevarlas a cabo.*

*De este modo, «**Cosas que queremos hacer (pero que nunca haremos)**» incluye una instalación dividida en cinco piezas o bloques de trabajo que desarrollan de un modo directo diferentes propuestas imposibles o jamás tenidas en cuenta —como temática que articula el ciclo— donde diferentes actitudes se adoptan como dispositivo para generar relaciones entre personas y el objeto estético como un sistema narrativo en proceso. Así, pues, el primer bloque nos muestra un proyecto de exposición en la galería Soledad Lorenzo de Madrid que jamás se llevó a cabo; un segundo bloque presenta un *speech* en que se explican las diferentes propuestas para la exposición que finalmente fueron rechazadas; un tercer bloque nos acerca la parodia sobre el aspecto imposible de la acción de pintar; un cuarto bloque de disparates y otros caprichos, y, finalmente, un análisis sobre el aburrimiento y el no trabajo.*

Jordi Antas

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL, LLEIDA

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

AGGTELEK

Coses que volem fer (però que mai farem)

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el diumenge dia 19 de juny a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta del 19 de juny al 14 d'agost de 2011.

El cicle «**Impossibilitats, supervivències extremes en art**» proposa diferents manifestacions inusuals que mesuren i fan visibles uns propòsits i uns esdeveniments en què l'assaig i l'error protagonitzen -en la majoria dels casos- una presència principal en el treball en art.

Cicle a cura de Jordi Antas

<http://impossibilitats.wordpress.com>

Propera exposició: Martín Llavaneras